

MINDEN FORRÁSOM BELŐLED FAKAD.

(ZSOLT 87,7)

*C év – Húsvétvasárnap**Gondolatok vasárnapra***NAGYHÉT - NAGY TETTEK - NAGY FELADATOK** (Gyökössi Endre)

Az Atya úgy szerette ezt a világot, hogy egész embert — nem félembert! — adott érte, hogy aki hisz benne, el ne vesszen. Embert adott, aki maga az Emberfia! S Jézus minden embersége ott feszül szolgálatában. Villanjon csak elénk a getsemánéi kert, ahol föláll imádságából, s talán arcán még ott van a véres verejték, amikor ezt mondja: *Keljetek fel, és menjünk!* Igen, szembe a kereszttel! Ez nemcsak az Isten Fia, hanem az Emberfia is! Nem félig tette azt, amit cselekedett, hanem EGÉSZEN! Egészen a kereszten elhangzott kiáltásig: *elvégeztetett!* Ez ugyanis nem segélykiáltás volt, hanem diadalkiáltás, jelentkezés Istennél: *Mindent megtettem, ami rám volt bízva.* Igen, vannak tennivalók az életben, amik ránk bízottak, s azokban férfiasan helyt kell állanunk. Pál apostol természetesen ezt nemcsak a férfiaknak írja, hanem a nőknek is, mert a férfiasság itt nem a nőiesség ellentéte, hanem a kiskorúságé. Amikor férfiasságot kíván tőlünk, *nagykorúságot* vár. Nagykorú tettekézséget - kiskorú tehetetlenség helyett.

Mert gondoljuk csak meg: az első nagy halászat csodáját Jézus cselekedte - de Péternek kellett a mélyre eveznie! Ha a parton marad, nem telt volna meg a hálója. Forgatni, bizony alaposan forgatnia kellett az evezőt a mélységig. S Péternek kellett egyszer kilépnie a lehetetlenségre, a vízre. - És ha Bartimeus nem kiált, azaz nem teszi azt, ami tőle telik, Jézus észrevétlen haladt volna el mellette. Ha a pogány asszony nem harcol Jézussal a lányáért, nem vállalja „férfiasan” az „ebsorsot” és a morzsákat, nem gyógyul meg a leánya. Az alabástrom szelence asszonyától nem sok telt, de annyi igen, hogy eltörje a szelencét, és Jézusra öntse a tartalmát, amitől Jézus teste még a kereszten is illatos volt. És mit mond Jézus: „*Megtette, ami tőle telt*” (Mk 14,8). - Nos, pontosan ez a baj: ami tőlünk telne, azt nem tesszük meg, hanem azt is visszahárítjuk Istenre. Tegye Ő, és mi majd szépen megvárjuk, mi történik.

Bocsánatot kérek a szójátékért nem is játék ez, halálosan komoly dolog -: ahogy nem lehet az úrban félemberként, ellehetetlenülve forogni, ugyanígy nem lehet az Úrban sem akárhogy forgolódni! „*Vigyázzatok* - mondja Pál - *álljatok meg a hitben, legyetek férfiasak, legyetek erősek!*” Egy más helyen így fejezi ezt ki: „*Erősödjetek meg az Úrban és az ő hatalmas erejében!*”

Mit jelent ez a misztikus kifejezés: az Úrban? Ha a hasonlatnál maradok, azt tudnám mondani: *teljes ráhangolódást az irányító Állomásra.* Ahogy az úrhajósok is szüntelenül ezt tették az úrban, erejük teljes megfeszítésével. Teljes ráhangolódás

Jézus Lényére: Igéjére és életére.

Még egyet jelent a ráhangolódás: *bátor odaadást feladataink megvalósítása érdekében*. Azaz: míg mi itt forgolódunk embertársaink között, „életpályánkon”, ezt bátor odaadással kell tennünk. → Igen, itt azonnal nyilvánvalóvá lesz, hogy ez az életforma, ez a forgolódás *nem tömegcikk*. Ahogy sokan repülhetnek, de csak kevesen az úrben, ugyanígy sokan „keresztyénkedhetnek”, „vallásoskodhatnak”, de kevesen vállalják a teljes ráhangolódást és bátor odaadást. Mert - *sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak* - mondja Jézus is (Mt 22,24).

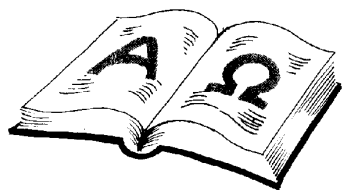
☞ De aki vállalja, annak sikerülhet.

HÚSVÉTI VERSENYFUTÁS JÉZUSHOZ

Az evangéliumok megrendülten beszélnek el az első találkozásokat a Feltámadással. Húsvétvasárnap reggelén Mária Magdolna megy ki elsőként a sírhoz, hogy sirassa Mesterét. De nem leli a halottat, találkozik viszont a feltámadt Jézussal. Élve látja azt, akit eltemettek, s Jézus a nevéen szólítja őt.

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből (Jn 20,1-9)

A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Odaérve látta, hogy a követ elmozdították a sírtól. Erre elfutott Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és hírül adta nekik: „Elvitték az Urat a sírból, és nem tudom, hova tették!”

Péter és a másik tanítvány elindult, és a sírhoz sietett. Futottak mind a ketten, de a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és hamarabb ért a sírhoz. Benézett, és látta az otthagytott gyolcsleplet, de nem ment be. Közben odaért Simon Péter is. Ő is látta az otthagytott lepleket és a kendőt, amely Jézus fejét takarta. Ez nem volt együtt a leplekkel, hanem külön feküdt összehajtván egy helyen. Akkor bement a másik tanítvány is, aki először ért a sírhoz. Látta mindezt és hitt. Addig ugyanis még nem értették meg, hogy Jézusnak fel kellett támadnia a halálból.

Ezek az evangélium igéi.

HÚSVÉTI HITED VAN? – Gyűrű Géza

- Mit jelent számomra, hogy „üres a sír, nincsen ott”? - Képzelmek el a tanítványok meglepetését és örömét, s kérem, hogy a húsvét öröme az én szívemben is fellángoljon! - Jézus halálával és feltámadásával a kiengesztelődést szolgálta; vajon én meg tudok-e bocsátani?

MÁRIA MAGDOLNA IMÁJA – Lukács László

Drága Úr Jézus! Milyen sötét van itt, milyen rideg minden. Ősi kövek nyomják össze ezt a kicsiny teret. Hol vagy, Uram? Hová tűnt szentséges tested? Hová tűnt gyötrött és fájdalomtól eltorzult arcod? Hol vagy, Uram,

hogy bevilágítsd ezt a kemény kőboltozatot, amely áttörhetetlenként nehezedik e fojtott sírkamrára? Ó, Uram Jézus! Hová tűntél? Csak gyolcsaid vannak itt, és a te szentséges tested nyoma...

A követ elmozdították vagy elmozdult? A testedet ellopták a sírból, vagy pedig... Hová tűnt el halálod!?

Köszönöm, Uram, hogy a felkelő nap első sugara beszűrődik a megnyílt sírbolt bejáratán át. Bevilágítja kétségbeesett arcomat, lelkemet, életemet. Köszönöm, hogy eddig nem találtalak itt. Amen.

SZERENCSES BŰN

Nagyon leegyszerűsítve két vallásos típusú embert lehet megkülönböztetni: az egyik azt szereti hangsúlyozni, mit tett az Istenért, és ezt fel is sorolja. (Csupa küzdelem és olyan gyakorlat, amibe csak beleizzad.) A másik típus pedig azt sorolja fel, mit tett értem az Isten: elcsodálkozik, mit eszelt ki az Isten üdvösségünkért. Ebbe a megismerésbe nem fárad bele... Imádkozni így tud: valóban méltó, hogy mindig magasztaljunk Téged...

Ez a két típus nemcsak a vallásos életben mutatkozik meg, hanem konkrétan a megtisztulás szentségében, a gyónás szentségében is. Az első számára a gyónás inkább lelkiismeretvizsgálat, a bűnök leltára, ami nem igazán okoz örömet. Ezért nem is teszi szívesen. Ráadásul ezeket el is kell mondani valakinek, a papnak, akit vagy nem ismer, vagy nagyon is ismer, és olyan dolgokról kell beszámolnia, amikről legszívesebben nem beszélne. Hozzáállása kísértetiesen hasonlít Júdás esetéhez. Igen, ne csodálkozz, mert ő is gyónt. Magába tért és nem is került ki onnan. Összeállította bűneinek listáját, elment a templomba, elmondta, vétkeztem, az ártatlant elárultam. Jóvátételt is adott: visszaadta a 30 ezüstpénzt. Aztán felakasztotta magát. Mert nem találkozott a bűnével arányban álló irgalmas tekintettel. Ennek ellenpéldája Péter gyónása. Annak idején észrevétlenül csúszott a tagadásba. Egy szolgálólány szorította tagadásba. De találkozott a megalázott, sebzett Krisztussal. Találkozott tekintetével: szegény Péter, mit tettél? Jól bent vagy a darázs-fészekben! Ne maradj benne! Gyere, megbocsátok! Ez forgatta ki Pétert bűnéből. Keservesen sírt. Ez a bánat könnye és az öröm könnye, mert ennyire szeret. Szeretettvallomása ezt erősíti meg.

A bűnbánat tehát nem lelki kéményseprés, hanem találkozás a föltámadt Úrral. A gyónó azt érzi, ennyire szeret, hogy mindent megbocsát. Az igazi gyónásban el vagyok ragadtatva a bűnbocsánattól. Mintha azt mondaná az Úr: törődtem veled eleget, szenvedtem érted eleget, elhiszed, hogy szeretetem elég, hogy megváltoztasson, hiszed, hogy boldoggá tudlak tenni, hogy ne legyen kedved többé vétkezni?!

Péter penitenciát is kapott: légy pápa! Légy jó gyóntató, mások bűnét tedd boldog bűnné!

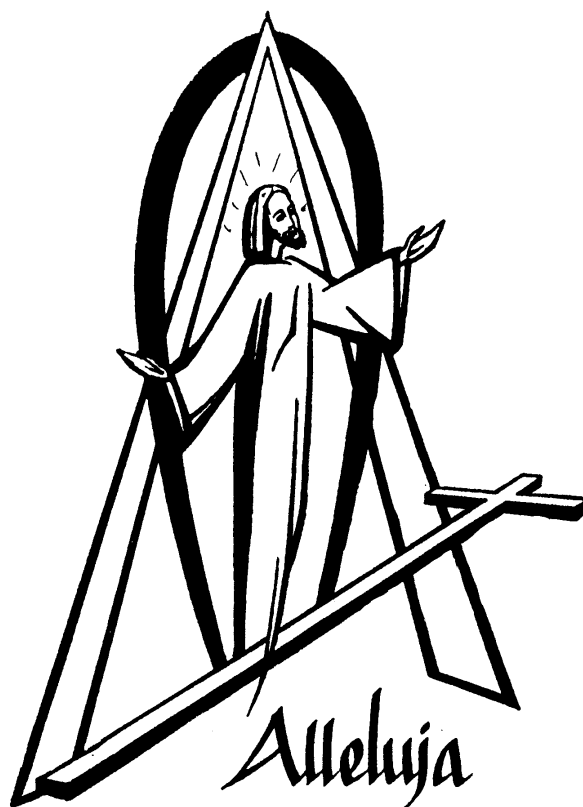
A föltámadt Krisztus legszebb megjelenése egy gyóntatószékben volt. Sohasem fordult elő veled? Ugye, ezen a helyen nem várnád megjelenését? Pedig Tamásnak ez volt a legszebb emléke. Soha jobban nem tudta, hogy mennyire szereti őt az Úr, mennyire meghallgatja legmerészebb imádságát, mennyire keresi őt mindenütt, bárhová is menekül előle. Nem lenne igazi a húsvéti idő, ha nem éljük meg, ha nem érezzük meg a bűnbánat örömét. Ez a megbocsátott bűnök boldogsága, a felix culpa, a boldog bűn...

JÉZUS ELÍTÉLÉSE - Julien Green

Ha csak egyedül volnék a világon,
És az Isten elküldené egyszülött Fiát,
Hogy megfeszítsék értem
S, hogy engem megváltson:
Vajon ki ítélné, ki vádolná, ki ostorozná,
Keresztre értem ki erőszakolná...?

Egy percre sem kétlem - az én volnék.
Biztos állítom: mindent mesterien végeznék.
Ha Júdásra volna szükség, vagy arcát leköpdösni
Nézzetek énrám!
Ha római helytartó szerepét bíznák rám,
Aki kihallgatná,
Vagy a katonáét, aki megvetné, s gúnyolná,
Itt vagyok én!
Én mindezt nem utálnám...

Tanítványt kerestek,
Aki elárulná?
Ne keressetek, itt vagyok! Csinálnám...
De ha tanítványt kerestek,
Aki szeretné...?
Óh, legszomorúbb
S legérthetlenebb titok!
Tudjátok meg hát:
A szerető tanítvány is én lennék!

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: szentmise vasárnap 11 órakor